

heb ik in september 2004 *Asplenium adiantum-nigrum* in Brussel (her-)ontdekt. Het betreft een rijke populatie, bestaande uit minstens 15 planten, groeiend op een oude muur in het park van de Abdij van Vorst (IFBL E4.35.33). De muur is ongeveer 3 m hoog; hij bestaat onderaan uit natuursteen en bovenaan uit oude bakstenen. De muur wordt sterk beschaduwd door vlakbijgelegen woningen en door parkbomen. *Parietaria judaica* is de enige andere vaatplant op het verticaal gedeelte van de muur; deze soort is er wel abundant aanwezig.

Literatuur. – Denters T. (2004), Stadsplanten. 's Graveland, Fontaine Uitgevers. – Haeppler H. & Schönfelder P. (1989), Atlas der Farn- und Blütenpflanzen der Bundesrepublik Deutschland. Stuttgart, Eugen Ulmer. – Van Landuyt W., Provoost S. & Vercruyssen W. (2001), De oude jachthaven van Oostende, een paradijs voor muurbewonende varens. *Dumortiera* 77: 24-26. – Van Rompaey E. & Delvosalle L. (1979), Atlas van de Belgische en de Luxemburgse flora. Meise, Nationale Plantentuin van België.

***Aubrieta columnae*, sinds tientallen jaren standhoudend op een oude muur in Brugge (West-Vlaanderen, België)**

Filip VERLOOVE (Meise)
en Wouter VAN LANDUYT (Gent)

Tijdens floristische inventarisaties in de Brugse binnenstad op 01.06 en 06.08.2003 troffen we op de hoek gevormd door de Balstraat en de Rolweg (IFBL C2.22.31) op de verweerde muren rond de oude kantklosschool een mooi ontwikkelde vegetatie aan. In eerste instantie opvallend was het grote aantal planten van *Arabis hirsuta* subsp. *sagittata*, een op Vlaams niveau zeer zeldzame soort, waarvan momenteel enkel in Limburg nog een groeiplaats bekend was (cf. Florabank).

Veel minder opvallend, maar minstens even talrijk, werden op de muurkroon en aan de binnenzijde van de muren rozetjes aangetroffen van een onbekende uitgebloeide plant, allicht eveneens een Brassicaceae. In augustus konden we vruchtdragend materiaal inzamelen. Aanvankelijk werd de plant ge-

determineerd als *Aubrieta deltoidea* DC., een populair (rots-)tuinplantje. Bij nader onderzoek bleek dit niet te kloppen. Met name de beharing van de hauw, met uitsluitend aanliggende sterharen, wees op *A. columnae* Guss. (bij *Aubrieta deltoidea* staan tussen de korte sterharen ook lange, enkelvoudige haren). De korte, ca. 9 mm lange hauw met netvormige nervatuur en de purper-violete kroonblaadjes onderscheiden haar van andere taxa uit het genus (zie onder meer Ball 1964; Akeroyd 1995). Deze determinatie werd op 14.04.2004 aan de hand van bloeiend materiaal bevestigd; twijfels bleven wel bestaan met betrekking tot de precieze ondersoort.

Tot op heden werd in België enkel *Aubrieta deltoidea* beschouwd als nu en dan verwilderend of plaatselijk ingeburgerd. In het herbarium GENT bevindt zich van dezelfde locatie materiaal dat in 1966 door Herman Stieperaere verzameld en gedetermineerd werd als *A. deltoidea*; bij recente controle (FV) is echter gebleken dat het gaat om *A. columnae*. Dit toont aan dat deze enige goed gedocumenteerde vindplaats van *Aubrieta columnae* in België betrekking heeft op een sinds meerdere decennia standhoudende populatie.

Ook elders in Europa komt de soort buiten haar oorspronkelijk areaal (beperkt tot delen van Italië, ex-Joegoslavië, Albanië en Roemenië) slechts zeer zelden voor. Vermoedelijk wordt ze veel minder vaak gekweekt. Enkel Dvořák (1992) wijst erop dat naast *Aubrieta deltoidea* ook *A. columnae* kan aangetroffen worden; in die publicatie zijn ook de beide soorten afgebeeld.

Vermeldenswaard was tenslotte het voorkomen op dezelfde oude muur in Brugge van enkele exemplaren van *Filago minima* en, in de aangrenzende oude tuin, van *Phytolacca esculenta* (duidelijk spontaan).

Literatuur. – Akeroyd J.R. (1995), *Aubrieta* in Cullen & al. (eds.), *The European Garden Flora*, vol. 4: 144-145. Cambridge University Press. – Ball P.W. (1964), *Aubrieta* in Tutin T.G. & al. (eds.), *Flora Europaea*, vol. 1: 294-295. Cambridge University Press. – Dvořák F. (1992), *Květěna České republiky (Flora of the Czech Republic)*, vol. 3: 137. Academia, Praha.